

XC.

Forflag til Lov

om

Straf for Indgreb i de privilegerede Færgsteders Eneret.

Straffen for Indgreb i de privilegerede Færgsteders Eneret fastsattes, hvor ikke andet er bestemt, efter Sagens Omstændigheder, til en Stedets Fattigkasse tilfaldende Bøde af 2 til 4 Rd. Derhos udredes i Erstatning til den forurettede Færgemand dobbelte Færgpenge.

Politifager angaaende saadanne Indgreb behandles kun som offentlige, naar Paatale finder Sted efter Foranstaltning af Færgesæters Overbestyrelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Forinden Emanationen af Grundloven af 5te Juni 1849 søgtes de privilegerede Færgereiere beskyttede mod Indgreb i deres Eneret til Færgesart ved at en dertil sigtende Straffebestemmelse optoges i de for hvert Færgested Allersøst udsædte Taxter og Anordninger; kun undtagelsesviis bestemtes Straffen ved kongeligt Rescript eller ved Færgesæters Bevilling. Straffen var i Almindelighed fastsat til en Bøde af samme Størrelse som den i det foranstaaende Lovforflag optagne, dog for enkelte større Færgesteder til høiere Bøder, og saaledes, at disse steg i Sjæntagelsestilfælde.

Efter den ved Grundloven bevirkede Forfatningsforandring maatte der imidlertid optaae Tvivl, om det fremdeles kunde være berettiget paa samme Maade som hidtil skeet at optage Straffebestemmelser i Taxter, der enten vilde blive udsædte fra Nytt af eller afløse ældre Taxter, i hvilke ingen Straffebestemmelse var optagen, eller om en sliig Bestemmelse ikke maatte anses for et Lovgivningsanliggende. Da Re-

gjerungen — der isøvrigt ikke kunde ansee en Taxt for det rette Sted til at fastsætte Straf for Indgreb i Færgeretten — troede at maatte slutte sig til den sidste Anskuelse, undlod man i forskjellige senere udsædte nye Taxter at optage sliige Bestemmelser; idet der dog antoges idetmindste foreløbigt ikke at være Grund til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse i denne Anledning, da det ifølge den i disse Forhold gjældende Lovgivning ikke kunde anses for afgjort, at Straf for Indgreb i de paagjældende Færgsteders Eneret ikke skulde kunne idømmes efter Sagens Natur og Lovgivningens Analogi.

Efterat det imidlertid ved en under 28de April 1862 affagt Højesteretsdom var statueret, at den bestaaende Lovgivning ikke indeholder Hjemmel til at straffe dem, der gjøre Indgreb i saadanne privilegerede Færgsteders Eneret, i hvis Privilegier eller Taxter der ikke indeholdes udtrykkelige Straffebestemmelser, maatte Regeringen være betænkt paa ved en ny Lovbestemmelse at søge de saaledes ubeskyttede Færgesteder vær-